

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

7. Quando Aegyptum occupauerit Nabuchodonosor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

Conclusio.

3. Communis denique & vera supputatio hunc 27. annum à transmigratione Iechonix deducit: cum enim Ezechiel alias hanc prophetiarum suarum epocham seruet: non est, quod aliam hoc loco queramus. Ita disertè tradunt plerique orthodoxi, vt Maldonatus, Sanctius, Cornelius, Mariana, Sa, Menochius, secuti antiquiores, vt Lyranum, Hugonem, S. Hieronymum, qui omnes dum hunc locum interpretantur, istum 27. annum à transmigratione numerandum asserunt, moneantque non pauci, hic temporis ordinem à Prophetia non seruari, eo quod post decimum annum superioris sermonis vt S. Hieronymus loquitur. statim vice simus & septimus ponatur annus, & in consequentibus, decimus, duodecimus, & in extra descriptione templi vicissim quintus. Demum si queratur causa cur hoc Vaticinium, licet seprè decim annis posterius reuelatum sit, præcedenti nihilominus proximè subnectatur; respondet idem S. Doctor. Quia non de Aegypto & superior, & hac, qua nunc dicitur propheta contextitur, licet diuersi facta sit temporibus; tamen quia de vna provincia prophetatur, tunc tibi sunt. Quam doctrinam sequuntur Tornielus & Salius ad an. m. 3462. num. 1. Perperam igitur Funccius ad an. m. 3361. istum annum ait esse 27. belli Aegyptiorum & Babyloniorum.

QUESTIO VII.

Quando hoc vaticinium de vastanda Aegypto completum fuerit.

1. VT harum rerum obscuritati lumen aliquod praeferatur, aduertendum primò Aegyptum à Chaldaeo vastatam, longa Tyri obsidione finita, neque id ante 27. annum transmigrationis Iechonix contigisse, vt hoc capite indicat Propheta. Suo etiam loco probabimus anno post deuictos Aegyptios secundo oblatum Nabuchodonosori insomnium de statua, & paulo post aliud de arbore excidenda. tum post finem duodecim mensium eum ab hominibus eiecun, fœnum per septem annos, instar bestix comedisse, vt patet Dan. 2. v. 1. iuncto cap. 4. vers. 26. & 30. Itaque ab Aegypto debellata, vixit Nabuchodonosor, nouem, vt minimum annis, saltè inchoatis: vt rum autem pluribus; inquirendum est.

Id non fuit ante annu 27. transmig.

2. Aduertendum secundo, vt bene præmonet Perauius lib. 10. cap. 17. ex Herodoti sententia Pharaonè Nechao regnasse in Aegypto annos 16 quem secutus est Psammis annos 6. Apries 25. Amasis 44. ex quibus colliguntur anni 91. At verò in Africani fragmentis Pharaoni Nechao consignantur anni 6. totidem habet Psammis, Apries 19. Amasis 44. vniuersè 75. Apud Eusebium dantur Nechao 6. anni. Psammiti 12. Apria 30. Amasi 42. vniuersè 90.

Tempus Regum aliquot Aegypti.

Quest. Chron. P. 3.

3. Ama:

pi

logia menti

Quando Amasis abierit.

3. Amasin Herodorus & Diodorus obiisse tradunt anno 1. Olympiade do Cambyfes Ægyptiacam expeditionem adornabat, quam abierit perij sui quinto, cum Psammenitus iam sex mensibus principatum strasset. Annus autem 3. Olymp. 63. finitur anno ante Christi natiuitatem stendi Tract. de Olymp. q. 2. & quintus Cambyfis inchoatur, vnde quæ annotabam, 1. Esdræ. q. 2. numer. 4. & in Tabulis expositis ad ante te Christ. 525. cui si 91. annos addideris, quos ex Herodoti sententia illi reges, ante Psammenitum regnarunt, comperies Pharaonem Necham in iisse an. ante Chr. 616. sic ei successerit Psammis anno 600. Amasis 569.

Computus Africani visio sus.

4. At verò iuxta computum Africani Nechao regnare cepit ante Christum 602. quod dictu proclive non iudico. Iam enim Nechao, quando Iosias è vulnere occubuit, tum anno quarto locum Nabuchodonosor, anno vtiq; primo regni sui, eundem Nechao perijt. 46. vers. 1. Ergo Nechao quatuor vt minimum vel quinque annos in Ægypto regnavit, quam Nabuchodonosor in Babylonia. Hoc autem ex Africani doctrina Nabuchodonosor Babylone regnare cepit ante te Christi æram 597. aut 596. non minus autem quam 43. annis locum perijt, atque ita perijt vsque ad annum ante Christum 554. Cyprius, apud Perlas regnantis, contra communem adfessionem qui Nabuchodonosoris excessum, annis aliquot regno Cypri perijt, maximè illi, qui ab initio regni Nabuchodonosoris, vsque ad annum ante Christi 554. quo laxata est captiuitas numerant annos 70. totidem quæ ante te vsque ad annum 2. Darij, quo restauratum est. Non placet igitur computus Africani.

Eusebij ex- plicatur.

5. Eusebius quo ad exordium regis Nechao parum ab Herodoti computo graphia discedit. Nam secundum Eusebij ratiocinia Psammenitus regnum incidere in annum ante Chr. 609. Apries ad regnum veniens anno 567. Hoc autem modo, ad annum 6. Nechao adijciatur, vix erit vt clades ipsius in Chærenum primum Nabuchodonosoris accommodetur. Deinde Apries regnum Stennio circiter p. st. occupatam à Chaldæis Ægyptum interijt, quem Herodoto aduersatur, cum sacra verò Scriptura meo iudicio non nat.

Notatio in Herodoti.

6. Herodotum potro velut antiquiorem sequi malim, cum ab aduersione. Narrat enim Ægyptios propter bellum Cyrenarum regem gestum, ab Aprie de fecisse: ad hos placandos Amasim regis Prætorum & à rebellibus in regem electum. Tum Aprie regnum libertatis

13.
H. Philip

Chrono.
vet. Testa

A 11
17

manentem, praelio commisso superatum, captum, nec multo post extinctum, atque ita tandem principatum penes Amasim relictum. Verum ut bene insinuat Petrus in illo lib. 10. cap. 17. aliquid fortè minus verum huic narrationi inferrum videretur, cum verisimilius sit, Aegyptios non tam sponte quam à Babylonio coactos ab Aprie descivisse, & Amasin prius Nabuchodonosoria praefectum fuisse. Chaldaeo deinde in bellum mutato Aprien denuo ad regnum aspirasse. sed Amasin victoria tandem & regno potitum, regno sanè misero, multis cladibus ab hoste suo inflictis, mutuique inter Aprien & Amasim discordijs attrito. Tunc etiam non pauci Aegyptiorum Babylonem ducti exulabant, nec ante Cyri imperium postliminio redierunt, ita ut iuxta Vaticinium Ezechielis per annos 40. miserimus fuerit illius status, siue Amasim prius Nabuchodonosori servivisse putemus, siue non; sed Aegyptios varias in partes distractos, iugum subinde excutere voluisse, conatu irrito, modò se ad Aprie, modò ad Amasim ductum applicasse, alios fidem Chaldaeo dante servasse, ac idcirco scèdum in modum huius regni membra, partim hostilibus, partim mutuis inter se vulneribus concisa fuisse. Quae verò Herodotus de felicitate Aegypti, sub Amasi tradit, merito inter fabulosa computantur.

7. Hisce praemissis, dicendum primò Nabuchodonosorem sub annum regni sui, non vigesimum, nec vigesimum quintum, quicquid aliqui ex Iosepho conijciant, sed post trigesimum expugnasse Aegyptum. Est Cornelij hic & Petri ad an. Periodi Jul. 417. Probat 1. quia anno 27. transmigrationis lechothae initio mensis primi, Aegyptus necdum in Chaldaeorum potestatem venerat, praedicit enim hic per Prophetam Deus vers. 19. *Eccè ego dabo Nabuchodonosor regem Babyloniae in terra Aegypti, & accipiet multitudinem eius, & depraedabitur manubias eius, & diripiet spolia eius.* Idem lucemeridiana clarius patet toto cap. 30. Anus autem vigesimus septimus transmigrationis, quo Propheta Aegypti depraedationem innox futuram vaticinabatur non iniit nisi sub finem anni 33. aut 34. Nabuchodonosoris. Probat 2. Cornelius, quia non prius Chaldaeis in praedam cessit Aegyptus, quam Tyrus post 13. annorum obsidionem caperetur. Deus enim hic vers. 18. ait illis mercedem oblabores in Tyro oppugnanda roboratos necdum esse redditam, & vers. 19. Nabuchodonosori & eius exercitui promittit se Aegypti spolia daturum. Quod si anno 20. aut 25. regni Nabuchodonosoris capta fuisset Tyrus, eius obsidio, anno 7. aut 12. eiusdem Nabuchodonosoris capta fuisset, cum tamen Ezechiel cap. 26. doceat anno vndecimo transmigrationis, mense primo, qui erat an. 18. Nabuchodonosoris necdum obsidiam, sed obsidendam Tyrum, eo quod latibunda dixisset, fractas esse portas Iero-

pi

logia
menti

Conclusa.

13.
H. Philip

Chrono.
vet. Testa

A 11
17

Ier. de morum, quod dicere non poterant, antequam Chaldaei cepissent, aut saltem obsidissent. Tum v. 7. *Ece ego adducam Nabuchodonosor regem Babylonis ab aquilone, regem regum cum equis, & armis, & ceteris, populoque magno: Filias tuas que sunt in agro interfluvii, & circummunitis, & comportabit aggerem in gyro.* Ergo necdum circumdatus. Quæ ratio plana & valde probabilis mihi videtur: esse non affirmo. Dixerint enim aduersæ partis auctores, hoc verum intelligi, de obsidionis Tyriz initio, quam aliqui putant anno 7. Nabuchodonosoris à parte copiarum eius inchoatam: sed de apprehensionis Chaldaeorum, q. d. Chaldaei non exigua manu, ut hadenus, sed multis copijs Tyriz obsidionem urgebunt.

Conclus. 2.
Aegyptus
debellata
Anno 27.
Transmig.

8. Dicendum 2. valde probabile videri, debellatum esse cum illo ipso anno 27. transmigrationis regni Nabuchodonosoris 35. ut putat Cornelius. Nam id exigere videtur spatium illius temporis, quod ille somnium duplex habuit, anno secundo ab Aegypto subiectionis bimestri est eiectus à consortio hominum, & cum bellicjs septem annis regit: mentis deinde & regno redditus, mox decessit, ut patet ex 1. regum 1. 2. 3. 4. 5. in Daniele. Alias miranda sine dubio fecisset, & venerationem adeptus. Sed & Ezechiel de expugnanda Aegypto variè variè ui futurum insinuat, cap. 30. vers. 3. *Va, va dicit, quia iuxta est dies, & dies.*

Ante Chr.
175.

9. Annum istum 27. transmigrationis, & 34. Nabuchodonosoris mihi annus 575. ante communem Christi æram, cyclo Solis 23. 24. primus mensis, quem Nisan vocant, inijs circa 11. Martij, vel 12. Aprilij anno potuit Chaldæus spolijs Aegypti tuas copias ditare, & quædam obitum præstare, quæ ab eo deinceps gesta leguntur: regnavit enim non expletos, ut alibi dictum.

Hi anni à
Nisan in-
choantur.

10. Dicit quispiam: In Martio & Aprili anno illo ante Christi natum inierat annus 27. transmigrationis: ergo in annum sequentem lata est hæc Aegypti vastatio. Resp. ita se res habet, si huiusmodi calculis supputemus: at verisimilius est, Prophetam in Nisan usum sacra annorum à Nisan orientium supputatione, more veterum cuius intelligentiam, sicuti vaticinia; ita & suas æras accomodandum est. Aliud plerumque fit in meris rerum gestarum computationibus, quales sunt in libris Regum, & Ieremiz 39. 41. 52. quædam istis aliquando civilis computatio locum habeat. Vbi verò Scripturæ libere agunt, ut hic Ezechiel, satis est, si ad populare rationis calculi reuocentur. Si hæc responsio tibi minus ardeat, sic accipias.

subactam Egyptum anno 34. Nabuchodonosoris deficiente, vel 35. ineunte, non admodum contra nitat. Tantum memineris enthronismum Nabuchodonosoris à me non ad ann. 3. sed ad 4. Ioakimi constitutum, ac idcirco, quem annum nonnulli 35. Nabuchodonosoris numerant, eum ego 34. puto. Vide 4. Reg. q. 10. num. 5. & 7.

11. Notant aliqui hoc loco rationes temporum obscuriores esse: *primò*, quia ut ipsi putant, Nabuchodonosor anno regni sui 23. Ægyptum subegit: quomodo igitur nunc, post annos undecim ei & exercitui eius terra Ægypti tradenda dicitur? *Secundò*, quomodo Chaldæus nunc dicitur nullam pro labore suo aduersus Tyrum accepisse mercedem, cum multa spolia è varijs regnis amea collegerit? *Tertiò*, quomodo Ieremias intelligendus est, quando cap. 25. dicit nationes omnes ibi recensitas Chaldæis ad 70. annos seruituras? Nam quatuor, inquit, & quinquaginta duntaxat anni ab hoc, ad finem imperij Chaldæorum numerantur. *Quartò*, quomodo constare potest numerus 40. annorum, de quibus Ezech. cap. 29. v. 12? *Quintò*, quomodo idem propheta cap. 30. v. 14. & 15. Alexandria vititatem denunciat, cum ea ante Niniuen capta fuerit? ut testatur Nahum cap. 3. v. 8. & 9.

Obiectio
quintu-
plon.

12. Quidnam ad ista respondendum sit, ex dictis utcumque intelligi potest. *De prima*, negamus Ægyptum anno 23. Nabuchodonosoris deuictam fuisse, ut iam indicabam numer. 7. & 8. *Ad secundum* non est difficilis ex nostra sententia responsio: dicit enim Deus per Prophetam anno 27. transmirationis cap. 29. v. 18. *merces non est reddita ei, neque exercitui eius, de Tyro, pro seruitute, qua seruauit mihi aduersus eam*, quia nimirum, cum Tyrijs ante triennium ut nonnullis placet, vel ut reor, potius anno proximè elapso, debellatum fuerat, tanto militum labore, ut omne caput decalatum, & omnis humerus depilatus esset. Sic post Tyrum tanta mole deuictam, nulla Chaldæis præda, quæ alicuius momenti censeretur, obuenerat, donec Ægypto manum adijcerent. *Tertium* suo loco explicatum est, nimirum generalem multorum populorum seruitutem anno primo Nabuchodonosoris inceptam fuisse, tum singulis nationibus iugum sensim iniectum, ita ut post annos 70. mox Chaldæorum imperium ad Persas transferretur & seruitus anno primo Cyri dissolui inciperet. Ab hoc verò anno 27. transmirationis, Nabuchodonosoris 34. vsque ad annum primum Cyri, inclusis terminis, non pono 54. annos, sed 38. facile autem ab indulta exulibus Ægyptijs in patriam redeundi facultate, vsque ad restauratum regni Ægyptiaci statum, biennium aut triennium effluxerit, & misera terræ illius conditio 40. annos tenuerit, si non accurato, at populari saltém calculo, quo iure meritisimo S. Vates uti poterat illo cap. 29. siquidem vulgari amplificatione miseras Ægyptiorum ibidem exaggerabat.

Responso
quadru-
plex.

f 3

23. Deni-

pi

logia
menti

12.
H. Philip

Chrono.
vet. Testa

A IV
17

*Niniue
sapius ca-
ptus fuit.*

*Nabucho-
donosor
a 23 regni
sui Syria
inuasit po-
tea Am-
mon.
Idgab. etc.*

13. Denique nodus ille, quo Alexandria & Niniue coniectum
bus eiusmodi calamitatibus communis est, & modo communi
enim Vibes aliaz potentia celebres, ita Alexandria & Niniue
pius in pristinam libertatem restituta: imò sapius cunctis, legibus
fuerunt. Nam exempligratia, Babylon cum à Cyro expugnata
eis post annis iugum excussit: sed eam Darius Hystaspis denuo
ex historijs constat. Idem de Niniue asserendum esse fidem
sub finem libri Tobiaz ex varijs auctoribus referebam. Idem
alexandria credere fas est: Nahum enim ante Manasse tempore
idcirco vastitas Alexandria, de qua loquitur, longè præcellit
de qua hic agit Ezechiel, qui cum denunciaret spoliamdam à Nabo-
fore Ægyptum, in qua erat Alexandria, Niniue iam erat expugna-
ter cap. 32. v. 2. Alexandria igitur ante & rursus post Niniuen
dam venit.

14. Iosephus lib. 10. Antiq. cap. 11. cum retulisset Ieremiam
dæos qui sese in Ægyptum receperant, à Chaldæis partim in Ægyptum
Babylonem transportandos, id quod etiam factum est, inquit,
post excidium Ierolymitanum anno, qui fuit regni ipsius Nabuchodonosor
ris vigesimus tertius, cum magnis copijs inuasit Cælen-Syriam, quæ
bellum gessit contra Ammonitas, & Moabitas, & his quoque postea
gyptum hostiliter est ingressus, occisoque qui tunc regnabat, & alios
finito, repertos ibi Iudeos rursus captiuos Babylonem abduxit.
non ita sunt accipienda, quasi eodem anno, omnes illas prout
fed quod illo anno Chaldæus cauem Syriam inuasit, tum Ammonitas
Moabitidem, ac tandem post decem vt minimum annos, Ægyptum
potestatem redegerit, & Aprie sublato, Amasin regem constituit.
tem postremum illo anno 23, fieri non potuit, siquidem Ammonitas
annos 44. & anno 3. Olymp. 63. Cambysis quarto, cecidit & vita
confient 49. duntaxat, ab Urbis excidio, vsque ad annum 4. Cambyses
quod neque Iosephus, neque alius quisquam admittere potest.

EZECH. XXX. v. 1. & 20.

*S. Vates ab
an. 27. ad
30. vadit vi-
putat S.
Hieron.*

1. ET factum est verbum Domini ad me dicens, &c. Post regnum
Ennum annum captiuitatis regis ioachim, ait S. Hieronymus, reuertitur
tempus, quando contra Ægyptum coeperat propheta, id est, ad annum de
mum mensem, vndecimam mensis diem. Censet itaque ea quæ cap. 30.
v. 17. vsque ad finem conscripta sunt, esse per digressionem, & longè
parenthesin interposita: quæ verò hic vsque ad v. 20. contextatur.

num reuocat, quo verbum Domini ad se factum canit Ezechiel cap. 29. vers. 1. nempe transmigracionis decimum. Idem Sanctius arbitratur, aitque esse, qui contrarium sentiant, neque sine aliquo fundamento, sed hoc videri facilius & expeditum magis.

2. Cornelius autem putat hanc prophetiam vsque ad ver. 20. spectare ad posteriorem partem cap. præcedentis, ac proinde anno 27. transmigracionis eandem. Eiusdem sententię est Torniellus ad an. m. 3462. eamque insinuat Theodoretus hic. v. 20. & tacite Maldonatus ver. 1. Quę interpretatio valde rationi contentanea mihi videtur: quia prophetia, quę nullo temporis caractere notatur, præcedentem comitari vel subsequi, non autem antecedere censetur, nisi causa sit in promptu, cur secus arbitremur: quęnam vero causa hoc loco subesse potest? Deinde versiculus huius cap. tertius insinuat, calamitatem quę denotatur breui secuturam: *iuxta est dies, & appropinquat dies.* Quę sententia melius ad annum 27. quam ad 10. applicari potest. Favent huic expositioni auctores illi, qui vers. 20. huius capituli asserunt Prophetam ab anno 27. ad 11. redire: si enim quę huius cap. initio leguntur ad annum decimum pertinerent, diceretur Ezechiel, illo v. 20. non tam ab anno 27. ad 11. reuerti, quàm à decimo ad vndecimum procedere.

Ver. 20. *Et factum est in vndecimo anno, in primo mense in septima mensis.* S. Hieronymus in hunc versiculum: reuertitur, ait, ad ordinem Prophetiæ. Post vice simum enim & septimum annum, nunc ponit vndecimum: quę quæstio etiam superioribus continetur. Cum enim sermo Domini contra Tyrum factus sit in anno vndecimo, qui prius positus est; in consequentibus locutus est ad Pharaonem anno decimo, rursus que ponit vice simum septimum, vt diximus, & nunc vndecimum. Vnde colligimus 1. annum 27. cap. præced. v. 17. expressum, à capto Iechonia numerari. 2. Prophetias Ezechielis ordine temporis subinde mutato scriptas esse: quod ipsam in hunc locum obseruant Theodoretus, Hugo, Lyra, Sanctius, Cornelius & alij q. 6. num. 3. relati.

1. Caluissius ad ann. m. 3360. ait hoc versiculo vaticinium contra Tyrum cap. 26. inchoatum, continuari: sed obsistit sacer ipse textus, qui totus quantofertur in Aegyptum. Idem auctor hanc diem 7. primi mensis vult esse 4. Aprilis. Si vndecimus hic annus à transportatione Iechoniae accuratè computetur, opinor hanc 7. diem commodè in 3. vel 4. Aprilis incidere potuisse, anno ante Christ. 590. cyclo Solis 8. Lunæ 1. Epacta 5. Methodus Clauij ad Neomeniam istam indagandam, pro fundamento, ponit annum Domini 339. & ordinem 28. ex quibus prodeunt Martij dies 26. horæ 2. min. ferè 24. Si autem vulgi more ad annum huius vaticinij tempus applicare lubet, mensis iste primus emerget circa 7. Aprilis, anno ante Chr. 591. cyclo Solis 7. Lunæ

*An forte
manet in
27. anno
transmigr.*

*Anno 13.
transmigr.
te. hontis.*

*Hoc onus
non Tyro
sed Aegy-
pto immo-
net.*

pi

logia
menti

P.
H. Philip

Chrono
vet. Testa

A IV
17

Lunæ 19. Epacta 23. nisi fortè vno mense citius annum factum tempore sint auspicati.

EZECH. XXXI. v. 1.

Duobus fore mensibus post præcedens vaticiniâ.

ET factum est, in anno undecimo, tertio mense vna mensis. Sæd hanc prophetiam contigisse, antequam Vrbs à Chaldæis caperetur: quod vulgari accipiendum est: Vrbs enim capta est, mense quarto, die v. 6. hoc autem oraculum Ezechieli oblatum est prima die tempore dem autem anno factum est hoc verbum ad Ezechielem, quo tempore antecedens, duobus tamen ferè mensibus tardius, vt notat Cornelius, mensibus, inquam, non Latinis, sed Hebræis, dies quibus: præcedentem enim prophetiam S. Vates accepit 7. die mense hanc i. Siuan.

EZECH. XXXII. v. 1.

Variatio.

1. ET factum est duodecimo anno, in mense duodecimo, in vna mensis. Hanc quidem retinet lectio nem: Sed in multis, inquit, exemplaribus duodecimus annus, & mensis decimus ponitur: iuxta ceteros autem interpretum annus & decimus mensis. Theodoretus hic, Sec. 12. prius legit, in decimo mense, deinde ex vulgato, 12. anno, & mense 12. Græca autem habet in decimo anno, in decimo mense: versio autem Latina in duodecimo anno, in decimo mense: Hebræa & nonnulla Græca conueniunt, Ex quibus patet 1. hic esse magnam de anno & mense variationem autem de die, 2. non in omnibus exemplaribus 70. ponitur mensis multis, vt monet S. Hieronymus.

Editio vulgata retinenda.

2. Vera ideoque retinenda vulgata editio Latina, quæ cum Epacta & annum & mensem duodecimum exhibet: annum vtrique duodecimum capto Iechonia, vt plerique interpretum docent, sicut ab eodem capto annus aram suam deduxit Ezechiel, cap. 1. v. 2. cap. 8. v. 1. cap. 20. v. 1. cap. 26. v. 1. cap. 29. v. 1. & 17. cap. 31. v. 1. & infra cap. 33. v. 1. vt dicitur donatus, qui iure miratur Hebræos, & qui nimio quodam modo dicitur, pergere etiam hoc loco interpretari duodecimum annum. Sæd ratio ista dies prima mensis duodecimi, anni duodecimi à creatura Iechonia mihi incidit in (vel propè) decimam quintam Februarii præteritam Christi 589. cyclo Solis 9. Lunæ 2. epacta 16.

EZECH. XXXII. v. 17.

Diebus 14. **1.** Et factum est in duodecimo anno, in quinta decima mensis, factum est

post precedens vastationem.

primi ad me dicens: *cane lugubre*, super multitudinem Aegypti. His consonant Hebraea: at vero Septuaginta iam S. Hieronymi & Theodoretum temporibus discrepabant, licentiam habent: *Et factum est in duodecimo anno, primi mensis, quinta decima mensis.* Non tamen idcirco vulgata nostra editio deleenda est, cui etiam S. Hieronymus adhæret, dum hunc locum sic interpretatur: *in eodem anno, & in eodem ut putamus mense, sed non in vna, ut supra, mensis, verum in quinta decima,* hoc est 14. diebus postquam Ezechieli dictum erat: *assume lamentum.* hic vers. 1. Assentiuntur Lyra, Hugo, Maldonatus, Mariana, Sa, Cornelius, Menochius. Addunt bene S. Hieronymus & Hugo, præcedentem prophetiam non Nilunio, traditam fuisse; hanc plenilunio. Tunc enim Hebræi suos menses ad Lunæ cursum accommodabant, quod etiamnum faciunt. Itaque iussus fuerit Prophetæ, *lugubre canere* anno ante Christi æram 589. circa 28. Februarij, iuxta ea quæ paulo ante notabam.

EZECH. XXXIII, v. 21.

Et factum est, in duodecimo anno, in decimo mense, in quinta mensis, transmigrationis vestra, venit ad me, qui suserat de Ierusalem dicens: vastata est ciuitas.

Q V Æ S T I O VIII.

Quando nam Ezechiel nuncium de Vrbe vastata acceperit.

Hic Septuaginta Sixti habent, in anno decimo, mense duodecimo: apud Theodoretum: anno duodecimo, mense duodecimo. Syrus anno undecimo, mense duodecimo, ut refert, & fauet idem Theodoretus. Verum ut in præcedentibus; ita hoc loco editio Latina illis præponenda est, & legendum: *in anno duodecimo mense decimo, die quinta,* prout legimus apud S. Hieronymum & Theodoretum, in Hebræo, Chaldæo, plerisque Græcis exemplaribus. Anno enim decimo transmigrationis Iechoniæ, de qua hic est sermo, necdum erat capta ciuitas. Clades itaque Ierololymitana, anno duodecimo, mense decimo, quinta die Ezechieli nunciata est.

Annoto. transmigrationis non est vastata ciuitas.

2. Hinc detegitur Capellitemeritas, qui anno m. 3409. cum omnes, inquit, prophetia Ezechielis, ordinem temporis sequantur accuratissime &c. Hanc enim suppositionem falsam esse quivis deprehendet, qui hanc narrationem anno 12. mense decimo factam cum duobus varicinijs præcedentibus cap. 32. v. 1. & 17. notatis contulerit, ut ea taceam, quæ ex varijs bonæ notæ scriptoribus supra non semel annotavi de ordine temporis in harum prophetiarum contextu, non ubique obseruato. Vide cap. 31. ver. 1. Sed restat dubium, quanto tempore post captam Ierusalem, hæc Vates acceperit.

Contra Capellum.

Quest. Chron. P. 3.

3. S. Hie-

pi
logia
menti